

ສະບາຍດີ ປິ່ນປຣະສົງຄ໌ ເຈົ້າໄດ້ຂຽນ ວ່າ :

- « ພາສາຂຽນ ເປັນຕົ້ນ ໃນການແຕ່ງກາບກອນໂຄງສານຕ່າງໆຈະເຫັນວ່າ ຄຳລາວບໍ່ສາມາດ ແປ ເປັນ ພາສາອັງກິດໄດ້ທຸກຄຳ »

ສະບາຍດີ ຄຳແພວ ພູເພັດຊຸລິນທອງ ເຈົ້າໄດ້ຂຽນ ວ່າ :

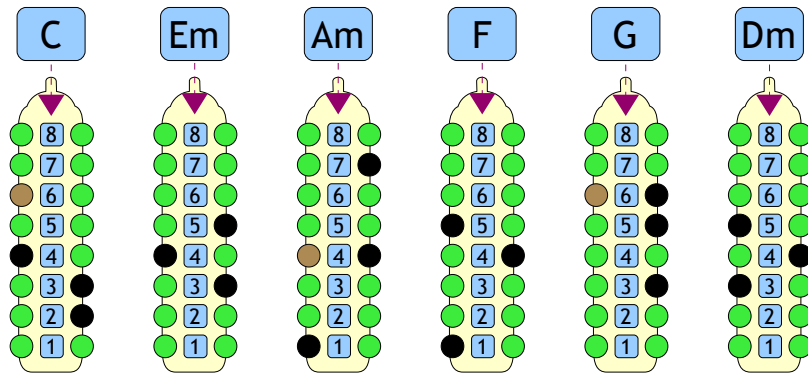
- « ເຮົາຄວນພາກັນ ເລີ່ມເຮັດ ສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆ ເສັ້ນກ່ອນ »

ຫນັງສືຂອງພວກເຈົ້າທັງສອງເປັນຫນ້າສົນໃຈ ອ່ານແລ້ວ ນາເຫັນວ່າ ຂ້ອຍໄດ້ປະຕິບັດ ຄວາມແນະນຳ (ຂອງພວກເຈົ້າທັງສອງ) ໄດ້ດົນເຕີບແລ້ວ ຄືວ່າ ຂ້ອຍໄດ້ຂຽນແປກອນເພງຂອງ ສ.ແສງສິຣິວັນ ທີ່ເປັນ ພາສາລາວມາເປັນພາສາຝຣັ່ງໃນຂັ້ນວ່າເປັນກອນຝຣັ່ງກ່ວາໄດ້ ແລະ ຮ້ອງໄດ້ອີກດ້ວຍ ໃນທຳນອງເດີມ ==> ສຳລັບການແຕ່ງກາບກອນ ຂ້ອຍວ່າ ແມ່ນຍອດຂອງການຂີດຂຽນ ຂ້ອຍເອງໄດ້ພະຍາຍາມ ຂຽນ ກອນລາວ ແຕ່ເຫັນແລ້ວວ່າ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້

ເພັງ « ຢາດນ້ຳຝົນ ຢຶດນ້ຳຕາ » ເປັນພາສາຝຣັ່ງ ຂໍເຊີນນັກຮ້ອງ ຮ້ອງເພັງນີ້ ໃຫ້ຟັງແດ່ :

Yad Nam Fonh Yod Nam Ta	ຢາດນ້ຳຝົນ ຢຶດນ້ຳຕາ
J'ai vu la pluie qui ruisselle du toit, Pareilles aux larmes du ciel qui pleure, Elle a sans doute mal en son coeur, Qu'elle se larmoie en proie au désarroi.	ເຫັນຢາດນ້ຳຝົນ ລົ້ນຈາກສາຍຄາ ເຫມືອນຢຶດນ້ຳຕາ ຍາມຟ້າສະອິ້ນ ຟ້າຄົງເຈັບປວດ ດວງໃຈສຸດຝົນ ຟ້າຈົ່ງສະອິ້ນ ຫນອງຫມັ້ນຈົນຊ້ຳຊວງໃນ
A qui tu en veux à tant souffrir, Ou bien blessée au fond du coeur, Ou bien coupable et se meurtrir, Ou ton amour quittant pour que tu pleures.	ຟ້າໂກດເຄືອງໄຜ ຈົ່ງແອບຣະຫິນ ຫລືວ່າຟ້າຕຣົມ ເປັນແຜຫົວໃຈ ຫລືມີຄວາມໂກດ ອາຣົນຫວັ່ນໄຫວ ຫລືຄົນຮັກຫນ້າຍ ຟ້າຈົ່ງຕ້ອງຫລົ່ງນ້ຳຕາ
Refrain : Je désire sécher ton beau regard, Mais j'ai peur que tu me prennes de haut, J'ai l'espoir toujours de t'aimer, Si tu perds ton amoureux reviens à moi, je te prendrais.	ດິນຢາກຊັບ ຢາກເຊັດນ້ຳຕາຟ້າຫລົ່ງ ແຕ່ເກງຟ້າຊັງ ວ່າດິນຕ່ຳກວ່າຟ້າ ດິນຍັງຫວັງ ຕັ້ງໃຈເອົາໄວ້ວ່າ ແມ່ນຟ້າສິ້ນຄົນປຣາຖນາ ຈົ່ງນ້ອມລົງມາດິນຈະປຣະຄອງ
Ne sois pas triste ni apeurée, Je vais grandir et m'élever, Tu seras fort à moi unie, Tu seras bien, vidée de tous soucis.	ຟ້າຢ່າໂສກສັນ ຢ່າຫວັ່ນເກງກົວ ດິນຈະສ້າງຕົວ ເປັນພູເຂົາທອງ ຟ້າຄົງມີສຸກ ຍາມເຮົາຄູ່ສອງ ຟ້າຄົງໃສສ່ອງ ສິ້ນຄວາມຫນອງຫມັ້ນຮືທັຍ

Versification de la chanson de Sô Sengsirivanh intitulée « Yad Nam Fonh Yod Nam Ta » en chanson française par Abhay Koupranom.

ເພື່ອເປັນການສົ່ງເສີມເພງຂອງ ລູງ ຄຳພາ ຈຶ່ງໄດ້ຂຽນ ແພວ ສຳລັບແຄນ

ສະບາຍດີ ຄຳແພວ ພ້ອມພີ່ນ້ອງລາວ
ທີ່ຮັກແພງ ທຸກຄົນ,

ຄຳແພວ ຂຽນຄັກຫລາຍ ເຫັນດີນຳ
ໂດຍສະເພາະ ເຮືອງເຈົ້າຟ້າງຸ່ມ ມີແທ້ຫລືບໍ່ ນັ້ນເປັນບັນຫາ ?

ຄຳແພວຂຽນວ່າ :

ເຮົາຄວນພາກັນ ເລີ່ມເຮັດ ສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆ ເສັ້ນກ່ອນ
ທີ່ບໍ່ເກີນ ຄວາມສາມາດ ຂອງເຮົາ
ເລີ່ມຈາກສິ່ງນ້ອຍ ໄປຫາ ຂອງໃຫຍ່

ຈຳໄດ້ ແຕ່ຍັງນ້ອຍ ພວກຜູ້ໃຫຍ່ ເພິ່ນພາກັນດັ່ງໄຟ
ຂົນເອົາໄມ້ດົ້ນບັກໃຫຍ່ ນາກອງຂຶ້ນ ແລ້ວໄຕ້ໄຟ
ພາກັນເປົ່າຕາດຳຕາແດງໄຟກາບໍ່ລຸກ

ຂ້ອຍເອົາໄມ້ນ້ອຍໆ ຄືຄຳແພວເວົ້າ
ນາຄ່ອຍລູດ ໄຫມ້ແລ້ວ ຈຶ່ງຄ່ອຍ
ເອົາໄມ້ໃຫຍ່ນາຈຸ ຕໍ່ບໍ່ຕໍ່ ພວກຜູ້ໃຫຍ່
ເລີຍເອົາໄມ້ຂອງເພິ່ນ ນາສຸນໄຟຂອງຂ້ອຍ
ເຮືອງແທ້ ອາຍຸຄືຈະແມ່ນ 7-8 ປີ

ລູງຄຳພາ

02/10/2010

Envoyé le : Ven 1 octobre 2010, 13h 39min 09s

Objet : Re: ພາສາ ທີ່ກຳລັງຈະຕາຍໄປ

ສະບາຍດີ ອ້າຍສົງ

ສະບາຍດີ ອ້າຍໂອກັນ

ສະບາຍດີ ລູງ ຄຳພາ

ສະບາຍດີ ອ້າຍຄຳໃບ

ສະບາຍດີ ອ້າຍແສງດາລັຍ

ສະບາຍດີ ອ້າຍສຸລິ

ສະບາຍດີ ທ່ານທີ່ຮັກແພງແລະນັບຖືທັງຫລາຍ

ອັນນີ້ເປັນຄວາມຄິດທີ່ດີ ທີ່ມາຈາກນັກຄົດແລະທີ່ເຮົາຢາກໄດ້ຍິນຢາກໄດ້ຟັງດັ່ງນີ້ຕລອດ ນັກຄົດ
ຈະແຕກຕ່າງກັບນັກເຮັດນັກປະຕິບັດ ຊຶ່ງຜູ້ສຸດທ້າຍນີ້ເປັນພຽງຜູ້ນຳມາໃຊ້ກຳພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ
ຖ້າຫາກວ່າສັງຄົມລາວ ມີນັກຄົດທີ່ແທ້ໆຈິງ (ທີ່ມີຄວາມຄິດເປັນຂອງຕົນເອງ ແລະ ກໍ່ບໍ່ແມ່ນນັກກ່າຍ
ຄວາມຄິດ) ປະມານ 20-30 ຄົນກໍ່ອາດຈະພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການໄດ້ ຍ້ອນວ່າຄວາມຄິດ ມັນຈະໄປ
ໄກຫລາຍກວ່າການປະຕິບັດຫລາຍເທົ່າ ແລະ ຖ້າເຮົາມີນັກຄົດຫລາຍ ເຮົາຕ້ອງມີປັນຍາທີ່ຈະຊອກຫາ
ນັກປະຕິບັດ ນັກຊ່ວຍຊານ ມາເຮັດວຽກໃຫ້ເຮົາໄດ້ ພາຍໃຕ້ ການຄອບຄຸມ ການບັງບອກຂອງພວກເຮົາ
ທຸກສິ່ງຢ່າງ ນານາປະການ

ເມື່ອສອງສາມວັນກ່ອນນີ້ ນັກຂ່າວຝຣັ່ງ ໄດ້ສາຍຮາຍການທີ່ ໂປຣແກຣມ ອັນນຶ່ງ ສາມາດ ກວດ
ການຂີດຂຽນ Thèses de doctorat ຂອງນັກສຶກສາ ແລະ ກໍ່ມີນັກສຶກສາຈຳນວນຫລາຍທີ່ໄດ້ເຮັດ
ແບບ Copier-Coller / Copy-Paste ຊຶ່ງ ພາສາລາວຈະແປວ່າ ກ່າຍແລະເອົາມາເປີດໃສ່ (ຕິດໃສ່)
ໂປຣແກຣມ ດັ່ງກ່າວນີ້ສາມາດບອກໄດ້ວ່າ ການກ່າຍນັ້ນມາຈາກປຶ້ມຫົວໃດ ຈາກເອກສານສະບັບໃດ

ສະນັ້ນ ນັກສຶກສາຄົນໃດທີ່ໃຊ້ນັ້ນສມອງຂອງຕົນເອງຂຽນ ທ່ານນັ້ນຈະມີຄວາມສາມາດອັນແທ້ຈິງ
ໃນການອອກຄວາມຄິດ ຈະເປັນເຮື່ອງໃດກໍ່ດີ ອີກປະການນຶ່ງ ຄົນຕ່າງຊາດທີ່ມີຄູ່ຄອງເປັນຝຣັ່ງ ແລະ
ເປັນຜູ້ຂຽນໃຫ້ ແລະ ບາງຄົນກໍ່ແມ່ນຄົນອື່ນຂຽນໃຫ້ ແຕ່ເຮື່ອງນີ້ບໍ່ແມ່ນສິ່ງສຳຄັນ ສິ່ງສຳຄັນອັນແທ້
ຈິງນັ້ນກໍ່ຄື ໃນເມື່ອທ່ານໄດ້ໃບປະກາດມາແລ້ວຕາມຄວາມຕ້ອງການ ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງຝຶກຝົນຕົນເອງ
ຂຶ້ນ ສ່ວນຜູ້ທີ່ໄດ້ຂຽນດ້ວຍຕົນເອງ ທີ່ໄດ້ໃຊ້ນັ້ນສມອງຂອງຕົນເອງ (ບໍ່ໄດ້ເຮັດ Copier-Coller) ແລະ
ເຂົາໄດ້ໃບປະກາດມາແລ້ວ ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນ ຖ້າເຂົາບໍ່ຝຶກຝົນ ຄວາມຮູ້ຂອງເຂົາກໍ່ເສົ້າລົງ ຫລຸ້ຍລົງທຸກມື້
ເຕັກກວ່ານັ້ນອີກ ສຳລັບພວກທີ່ໄດ້ໃບປະກາດມາແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກ ຖືກກັບ ວິຊາທີ່ຕົນຮຽນມາ

ດ້ວຍເຫດນີ້ ເຮົາຄວນຝຶກຝົນ ເປັນປະຈຳ ສ່ວນໃບປະກາດນັ້ນ ກໍ່ປຽບສເມືອນ ໃບຂັບຂີ່ນັ້ນແລ
ໄດ້ມາແລ້ວບໍ່ຂັບກໍ່ຂັບບໍ່ເປັນ ຜູ້ຂັບໄດ້ ບາງຄົນກໍ່ຂັບເກັ່ງ ແລະ ບາງຄົນກໍ່ຂັບບໍ່ເກັ່ງ ແລະ ກໍ່ຮະນືອື່ນໆ
ກໍ່ມີຖົມໄປ

ພາສາກຳລັງຈະຕາຍ

ພວກອາຍຸ 50 ຜ່ານໄປ ຈະຫາພວກໃຫມ່ຂຶ້ນມາແທນກໍຈະເປັນໄປໄດ້ບາກທີ່ສຸດ ຈະຢູ່ທາງນອກ ຫລື ທາງໃນກໍດີ ຖ້າເຮົາອີງຕາມສະພາບການສຶກສາພາສາລາວແລະການສົ່ງເສີມການສຶກສາພາສາລາວ ໃນປັດຈຸບັນ ສະພາບຂອງໂຮງຮຽນຕາມບ້ານນ້ອຍຕ່າງໆ ສັບໂຊນລົງ ຫລາຍກວ່າ ສາມສິບປີ ກ່ອນນັ້ນ ອັນນີ້ ຄື ສະພາບຕົວຈິງ

ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດ ເພື່ອ ປົກປ້ອງ ຮັກສາ ພາສາອັນນີ້ ບໍ່ໃຫ້ມັນຕາຍ? ບໍ່ຈຳເປັນຈະຖ້າວ່າ ຜູ້ນັ້ນທີ່ຈະມາເຫັນພ້ອມກໍຜູ້ນີ້ ຖ້າເຮົາມີສິນລາຍນີ້ ເຮົາກໍເຮັດໄປຕາມຄວາມສາມາດ ທ້ອນໂຮມຄຳ ລາວແທ້ ແລະ ພາສາອື່ນທີ່ບາຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ສຸດຢູ່ ຕາມຄວາມສາມາດຂອງແຕ່ລະຄົນ ຖ້າ ປະໄວ້ເພື່ອໃຫ້ພວກລູກຕໍ່ໄປສາມາດສືບຕໍ່ໄປໄດ້ ຈະໄດ້ຫລາຍໄດ້ຫນ້ອຍກໍບໍ່ສຳຄັນ ສິ່ງທີ່ສຳຄັນແມ່ນ ສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດ ໃຫ້ມັນເປັນປະໂຫຍດແກ່ສັງຄົມ ອັນແທ້ຈິງ

ຖ້າບໍ່ມີແນວໃດແນວນຶ່ງປະໄວ້ໃຫ້ເຂົາ ເຂົາກໍສືບຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າ ຂພຈ ເອງທີ່ເປັນຜູ້ເຮັດນາ ຕລອດການຢູ່ແລ້ວ ກໍຍັງມີບັນຫາໃນການສືບຕໍ່ ໃນການທາງຫາຂໍ້ມູນ ຍ້ອນນີ້ຂອງເຮົາ ມັນຍື່ນໄປຫາ (Source) ບໍ່ເຖິງແລ້ວ

ນ້ອງຂໍບົກໂປ້ໃຫ້ອ້າຍສົງ ແລະ ລູກສາວຂອງອ້າຍສົງ ພ້ອມທັງແມ່ຂອງລາວ (ເມັງອ້າຍສົງເດີ) ສ່ວນ ນ້ອງເອງນີ້ຍັງມີບັນຫາຫລາຍໃນ "ການບັງຄັບ" ໃຫ້ລູກເວົ້າພາສາລາວ ແລະ ມັນກໍຍັງເປັນການບັງຄັບ ຕົນເອງ ຫລາຍກວ່າ ນັ້ນແລ

ໂຄງການ

ນ້ອງຈະບໍ່ກ່າວໄປເຖິງເຮືອງອື່ນ ແລະ ຂໍຢຸດຢູ່ ສະເພາະເຈາະຈົງໃສ່ແຕ່ກໍຮະນີທີ່ເຮົາຊອກຫາວິທີທາງ ທີ່ຈະປັບປຸງ ແລະ ປົກປ້ອງພາສາລາວຢ່າງດຽວ

ຄົນທີ່ມີສິນລາຍນີ້ແບບອ້າຍສົງນີ້ກໍມີຫນ້ອຍໃນສັງຄົມລາວ ຖ້າອ້າຍສົງຈັບປາກກາມີໂຕ ນ້ອງຄິດ ວ່າ ການຂີດຂຽນຂອງອ້າຍສົງ ຄົງຈະກາຍເກີນຄວາມຄາດຄະເນທີ່ນ້ອງໄດ້ກຳນົດໄວ້ (ເວົ້າຈົງແລະກໍເຫັນ ຈົງຢ່າງນີ້) ສ່ວນການຂີດຂຽນທີ່ບໍ່ຜ່ານຫລັກໄວຍາກອນ ແລະ ທີ່ທ່ານທັງຫລາຍ ສາມາດ ເຮັດໄດ້ນັ້ນ ກໍມີຫລາຍຢ່າງດ້ວຍກັນ ແລະ ຂໍບົກຕົວຢ່າງຂຶ້ນມາ ພຽງເລັກນ້ອຍ ດັ່ງນີ້

- ຂຽນກ່ຽວກັບເຮືອງນ້ອຍໆເສັ້ນກ່ອນ ເຊັ່ນ
 - ◆ ລາບ ແຈ່ວ ກ້ອຍ ການຄົ້ວຫມາກ ການຫລິ້ນຫມາກຄ່າງ ການແຂ່ງຫມາກຄ່າງ ການເປົ່າແຄນ ການຕົກເບັດ ການຂວ່າງແຫ (ຂວ່າງ??) ການດຳນາ ການກ່ຽວເຂົ້າ ການຈົບສາວຈົກສາວກອດ ການເຊັ່ງບັ້ງໄຟ ຕົ້ນກ້ວຍ ປາຄໍ່ ແລະ ອື່ນໆອີກ
 - ✓ ອັນນີ້ເປັນຄວາມຮູ້ທີ່ມີຢູ່ໃນລາວ ແລະ ທີ່ເຮົາສາມາດຈັດໂຄງຮ່າງຂອງຄຳລາວໄດ້ ດີ (ດັ່ງ ແຄນ ກັບ ຮູແພວ) ຖ້າເຮົາຂຽນຄວາມຮູ້ໃຫມ່ ເຮົາບໍ່ສາມາດຈະປັບປຸງ

ຄໍາລາວເກົ່າໄດ້ ຖ້າທ່ານມີມາຍະແທ້ ທ່ານກໍສາມາດ ສ້າງຄໍາໂທມຂຶ້ນມາ

- ◆ ແຕ່ຫາກວ່າ ການຂີດຂຽນກ່ຽວກັບເຮືອງຕ່າງໆນີ້ ເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມເກັບກຳເອົາຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ນານາປະການ ມາຂຽນລົງໃນປຶ້ມຕາມທີ່ເຂົາເລົ່າສູ່ຟັງນັ້ນກໍດີ ຫລື ຈະຂຽນ ໂດຍການຂຍາຍຄວາມຄິດຂອງຕົນເພີ່ມເຕີມຢູ່ເປັນການດີ ແລະ ສິ່ງສຳຄັນນັ້ນ ເຮົາຕ້ອງພະຍາຍາມຂຽນຄຳເວົ້າທີ່ມີການກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງທີ່ເຮົາຂຽນລົງນັ້ນ ຕົວຢ່າງ ເຮືອງແຄນ ທີ່ຂພຈ ນຳເອົາຄຳ « ແພວ » ນາອະທິບາຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນມີ ຄຸນຄ່າ (ຄຳ ຕື່ມໄມ້ເອກມັນຈິ່ງຈະສະເດາະອອກໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ເປັນ ຄຳ - ອ້າຍ ສຸລິ) ຂຶ້ນຕື່ມອີກ ໃນພາສາລາວ ວິທີການເຮັດແບບນີ້ຊຶ່ງ ມັນຈະເປັນຜົນປະໂຫຍດອັນລ້ຳຄ່າໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນຮູ້ ທຸກໆຄົນ ຢ່າງບໍ່ມີການຍົກເວັ້ນ
- ◆ ການແປປຶ້ມທ້ອງປະຖົມໃຫ້ເປັນພາສາລາວ ທີ່ບໍ່ເໝາະສົມກັບເຫນືອໄລ່ ຂອງຜູ້ຢາກເຮັດແທ້ທຳຈິງທຸກຄົນ
- ຂຽນກ່ຽວກັບເຮືອງໃຫຍ່ໆ ເຊັ່ນ
 - ◆ ໄວຍາກອນ ເປັນຕົ້ນ ປະຕິໂທ ອີ່ພໍ່ເຈົ້າເຮືອນຂ້ອຍເອີຍ ຈະຫາຄົນສົນໃຈ ໃນເຮືອງນີ້ ກໍເໝາະສົມກັບການຊອກຫາເຂັມຢູ່ໃນກອງເຟືອງກໍແລ້ວກັນ
 - ✓ ຄຳອະທິບາຍ - ໂຄງການທຸກໆອັນ ຈະຕ້ອງຢູ່ໃນກໍຣະນີນີ້ ຄື **Réaliste et Réalisable** ມັນຈິ່ງເກີດເປັນຜົນສຳເລັດຂຶ້ນມາໄດ້ ຊຶ່ງ ລາຍລະອຽດ ຈະຢູ່ໃນຄຳທັງສອງນີ້ ເກືອບທຸກຢ່າງ
 - ◆ ປວັດສາດ
 - ✓ ການຂຽນປວັດສາດຂອງແຕ່ລະຄົນ ຄົງຈະເປັນການກ່າຍກັນ ຫລາຍກວ່າ ການເຂົ້າໃຈອັນແທ້ຈິງ ຍ້ອນບໍ່ມີການພິສູດ (C'est du Copier-Coller) ຂຽນເຮືອງ ພະເຈົ້າຟ້າ ງຸ່ມ ຮອດບໍ່ຮູ້ວ່າບ່ອນທີ່ເພີ່ນໄປພັກເຊົານັ້ນວ່າ ຢູ່ແຫ່ງໃດກັນ ໃນປັດຈຸບັນນີ້ ເອກສານຂອງຂະແໜງສະບັບໃດແນ່ໄດ້ກ່າວເຖິງເຈົ້າຟ້າ ງຸ່ມ ແລະ ເຈົ້າຟ້າ ງຸ່ມ ມີແທ້ບໍ່ ຫລື ເປັນພຽງເຮືອງທີ່ເພີ່ນປັ້ນແຕ່ງຂຶ້ນມາ? ຫລື ອາດຈະເປັນຄົນຂອງຈັກພັດ ມົງໂກນ ທີ່ບັງຄັບໃຫ້ລາວນັບຖື ເຫນືອນເຊື້ອເຈົ້າຂອງຄົນລາວຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະ ໃຜຕອບໂດ້ ນັກຂຽນຄົນໃດຕອບໂດ້ດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນ? ອັນນີ້ ຄື ການຂີດຂຽນທີ່ມີການຄົ້ນຄວ້າຢ່າງແທ້ຈິງ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍເປັນພຽງ ການກ່າຍເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ຫລາຍບໍ່ນ້ອຍ
 - ◆ ການເມືອງ
 - ✓ ການອະທິບາຍຄຳລາວໃຫ້ແຕກສານກໍຍັງບໍ່ພຽງພໍ ເຮັດຢ່າງໃດຈິ່ງຈະມີຄວາມສາມາດ ເຂົ້າໃຈເລ່ວຫລົ່ມທີ່ສຳຄັນສັບຊ້ອນຢູ່ໃນຄຳຕ່າງໆເຫລົ່ານັ້ນໄດ້? ມັນກໍເປັນໄປໄດ້ຍາກດັ່ງທີ່ເຮົາເຄີຍໄດ້ເຫັນມາແລ້ວ ວ່າດ້ວຍໂຄງການການເມືອງ 18 ຂໍ້ນັ້ນ

ເອງ (ເຂົາຂຽນໃສ່ເປົ້າເຈົ້າຢູ່ວ່າ ໃຫ້ໄປຂໍທານກິນ ກໍຍັງຂາດຄວາມໃຈ) ແຕ່ຫາກວ່າ ຖ້າເຮົາຢາກໃຫ້ການເມືອງຢູ່ໃນລາວ ປຸງແປງແທ້ໆນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນເຮົາຈະມາປ່າວ ໃນຈຳນວນຄົນລາວເຮົາເອງທີ່ດ້ອຍການສຶກສາຢູ່ແລ້ວ ສິ່ງທີ່ທ່ານຄວນເຮັດນັ້ນ ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ເຖິງຂັ້ນຮະດັບປະເທດທີ່ຕົນອາໄສຢູ່ນັ້ນ ຮະດັບນານາຊາດ ຕາມ ສະພາຂອງປະເທດຕ່າງໆ ຂຽນປະຈານເປັນພາສາຝຣັ່ງອັງກິດ ທີ່ສົມມາພາຄວນ ລົງໃສ່ໃນນັ້ນ ເຮັດເປັນປຶ້ມອອກມາ ສອງຫົວຕໍ່ປີ ຫລື ປີລະຫົວ ໂດຍມີຂໍ້ມູນ ແທນທີ່ຈະເອົາໂຕເກົ່າ ທີ່ຕົນຍັງເປັນນັກສຶກສາຢູ່ນັ້ນ ນາກ່າວຢູ່ຕອດເວລາ ອັນນີ້ ຄົນລາວ ທັງພາຍໃນແລະພາຍນອກ ກໍຈະສົນໃຈ

ຄຳສລຸບ

ເຮົາຄວນພາກັນເລີ່ມເຮັດສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆ ເສັ້ນກ່ອນ ທີ່ບໍ່ເກີນຄວາມສາມາດຂອງເຮົາ ເລີ່ມຈາກ ສິ່ງນ້ອຍ ໄປຫາ ຂອງໃຫຍ່ ແລະ ສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆ ແບບນີ້ແລ ທີ່ສາມາດກາຍເປັນ ປໍຣະປັກ ໃຫ້ແກ່ ຄົນທຳຣະບົດ ແລະ ຜູ້ຫວັງທຳຣາຍພາສາລາວ

ສ່ວນວ່າ ໄວຍາກອນນັ້ນ ຈຳເປັນທີ່ຄົນເຮົາຄວນພາກັນສຶກສາ ແລະ ຂພຈ ຄິດວ່າ ເຮົາຄວນຖືເອົາ ແບບຢ່າງຂອງໄວຍາກອນຣາຊບັນດິດເປັນຫລັກ ໃນການປັບປຸງໄວຍາກອນລາວໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ ແຕ່ກ່ອນ ຈະປັບປຸງໄດ້ ທ່ານຕ້ອງສຶກສາຫາຄວາມເຂົ້າໃຈມັນເສັ້ນກ່ອນ ຈຶ່ງຈະເຮັດໄດ້

ຂໍອອກນອກເຮືອງເດີ ອ້າຍສົງ (ແຕ່ມັນກໍຢູ່ໃນເຮືອງຢູ່)

ຖ້າເຮົາຄິດວ່າແກວແລະເຈັກມີຫລາຍ ແລະ ເຮົາບໍ່ສາມາດຈະໄປຕ້ານທານມັນໄດ້ ຫມາຍຄວາມວ່າ ເຮົາເອງເປັນຜູ້ຕັດລົມຫາຍໃຈຂອງເຮົາເອງ ເຮົາເອງອ້ອມຮົ້ວລ້ອມເຮົາເອງ ເຮົາເອງອັດປະຕູຕັ້ນເຮົາເອງ ຖ້າເຮົາອ້າງເຫດຜົນແນວນີ້ເຮົາຈະໄປບໍ່ໄກ ແລະ ຖ້າເຮົາມີຄວາມຄິດເຮັດສິ່ງເລັກໆນ້ອຍໆ ນີ້ໄປ ອັນນີ້ ມັນບໍ່ແມ່ນຄວາມຄິດທີ່ຈະໄປຕ້ານເຈັກຕ້ານແກວ ແຕ່ສິ່ງທີ່ເຮົາຍັງມີລົມຫາຍໃຈຢູ່ນັ້ນ ມັນກາຍເປັນ ອັນຕະຣາຍ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຫວັງກິນກິນລາວ ຈະເປັນປະເທດໃດກໍເຊັ່ນດຽວກັນ

ອ້າຍສົງ ມີລິລາໃນການຂີດຂຽນແທ້ ອ້າຍສາມາດຂຽນທ້ອນໂຮມຄຳລາວ ຈະໄດ້ຫລາຍໄດ້ຫນ້ອຍ ກໍບໍ່ສຳຄັນ ສິ່ງທີ່ສຳຄັນນັ້ນ ນ້ອງຢາກສຽງລິລາໃນການອະທິບາຍຂອງອ້າຍສົງມຸ້ງປະໄວ ກ່ຽວກັບ ເວັບໄຊ ທີ່ຈະມີ ການຊອກຫາ ຄຳລາວ ບົນ ເວັບໄຊ ນ້ອງຈະແລ້ວໃນໄວໆນີ້ ເພາະກຳລັງທົດລອງຢູ່ ໃນ ປັດຈຸບັນນີ້ ຍ້ອນຍາດເວລາມາເຮັດ ຈຶ່ງໄດ້ຊຳນີ້ (ບໍ່ຢາກເວົ້າໄປຫລາຍ ເພາະຢ້ານມັນຄາ)

ຮັກແພງ

ຄຳແພວ ພູເພັດຊຣລິນທອງ
<http://laocom.free.fr>

Le 29/09/2010 12:54, Song Phan a écrit :

ສະບາຍດີ ອ້າຍໂອກິນ

ສະບາຍດີ ລູງ ຄຳພາ

ສະບາຍດີ ອ້າຍຄຳໂບ

ສະບາຍດີ ຄຳແພວ

ສະບາຍດີ ສຸລີ ແລະ

ສະບາຍດີທຸກໆທ່ານ ທີ່ຮັກແພງ ແລະນັບຖື

ນີ້ນີ້ ມີຄວາມຄິດອັນນຶ່ງຂຶ້ນມາ ຄິດມາແລ້ວ ກໍມາສົມເພດຕົນເອງວ່າ ເຮັດຫຍັງບໍ່ໄດ້ ແຕ່ບາງຄົນວ່າ ເຫຕໂດຮູ້ ຫາກບໍ່ເຮັດ? ກໍແມ່ນເຮືອງຂອງຜູ້ຢາກວ່າ.

ສິ່ງທີ່ທັນເປັນທ່າວນີ້ ກໍຄືຈຸດຈົບຂອງພາສາລາວ

ພາສາທີ່ກຳລັງຈະຕາຍ

ປັດຈຸບັນນີ້ພາສາໂບໂລກທີ່ມີປະມານກ່ວາ ໖.໐໐໐ ພາສາ ຄ່ອຍໆ ຈົດຈາງແລະຕາຍໄປແຕ່ລະມື້. ຍ້ອນຫຍັງ ກໍຍ້ອນຄວາມຈະເຣີນບັງຄັບໃຫ້ໃຊ້ພາສາອື່ນ ໃນການສື່ ຫລື ພາສາຖືກກົນກັ່ນ ປະສົມປະສານ ຢືນພາສາອື່ນມາໃຊ້ ທັງໆ ທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ.

ພາສາຂຽນ ເປັນຕົ້ນໃນການແຕ່ງກາຍກອນໂຄງສານຕ່າງໆ ຈະເຫັນວ່າ ຄຳລາວ ບໍ່ສາມາດແປເປັນພາສາອັງກິດໄດ້ທຸກຄຳ, ບາງເທື່ອຈະໄດ້ຄວາມໝາຍ ແຕ່ສັພທັດແທ້ໆ ບໍ່ໄດ້ຖືກແປເລີຍ ດັ່ງຄຳ "ຍາມເນີນອງທ້ອງຟ້າ ນະພາຄຳສລົງໝອງ" ຊື່ຮ້າຍ ອັນຄຳລາວທີ່ວ່າ "ບໍ່ໄທ້ເວົ້າ" ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ ດີເກີນໄປ ຫລື ຊົ່ວເກີນໄປ ຖ້າຈະແປຕາມໂຕ ເຂົາກໍຈະບໍ່ໄດ້ຄວາມໝາຍຫຍັງ ກັບຄວາມໝາຍແທ້.

ມາເຖິງດຽວນີ້ ວິວັດທະນາການ ເຕັກນິກ ສິ່ງໃໝ່ໆໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຢ່າງເຈຕະນາ ຫລືບໍ່ກໍຕາມ ພາສາໃໝ່ ຫລື ສັພທັດໃໝ່ ກໍໄດ້ອຸບັດຂຶ້ນຢູ່ແຕ່ລະມື້. ຂ້າພະເຈົ້າຍິນຍອມຮັບເອົາ ຄວາມໃໝ່ ທີ່ເຮົາບໍ່ມີໃຫ້ເປັນພາສາ ຄວາມໃໝ່ທີ່ຄວນໃຊ້ ແຕ່ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ຄວາມທີ່ມີຢູ່ກໍລະເຫລີງ ບໍ່ໃຊ້ ສ່ວນນາກ ແມ່ນຊາວໜຸ່ມທັງຫລາຍຍັງພາກັນໄປເອົາພາສາເພື່ອນບ້ານມາໃຊ້ ດັ່ງ ຈຳ, ຊິລຸດ, ເຊັ່ນ ຫລືບໍ່ກໍພາສາລາວ ໃໝ່ດັ່ງ ເປັນວ່າ ໆລໆ.

ໃນອະນາຄົດຂ້າງໜ້າ ຈະວ່າ ໑໐໐, ໒໐໐ ຫລື ໕໐໐ ປີ ຫາກລາວຍັງມີຊາຕຢູ່ ສິ່ງທີ່ວິຕົກ ກໍຄື ເຮົາຈະເຫັນວ່າ ຄວາມເວົ້າເຮົາດຽວນີ້ ຈະຄ່ອຍໆມີຄວາມໃໝ່ເຂົ້າມາປົນເຈືອຫລາຍທີ່ສຸດ. ອັນນີ້ແມ່ນເວົ້າຄົນພາຍໃນປະເທດ ແຕ່ຄົນຢູ່ທາງນອກທີ່ອອກມາຫລັງຈາກປີ ໑໙໗໕, ລູກເຕົ້າຂອງບາງຄົນ ອາຍຸເຖິງ ໔໐ ແລ້ວກໍມີ. ຫາກມີຄຳຖາມວ່າ ພວກເດັກ ຮຸ່ນໃໝ່ດັ່ງກ່າວເວົ້າລາວບໍ່? ຄຳຕອບກໍທຳກັນ ເອີ້ນ ບໍ່ເພາະ ຫາກໂຊກດີ ເຂົາຍັງມີຄວາມຄິດວ່າພໍແມ່ເປັນລາວ ເຂົາກໍຈະເວົ້າລາວນຳເຮົາ ແຕ່ເມື່ອເຂົາເຂົ້າກຸ່ມກັນ ເຂົາຈະບໍ່ເວົ້າລາວເລີຍ. ຍ້ອນຫຍັງ ກໍຍ້ອນມັນບໍ່ສະດວກ ຫລື ສຳນຶກເຂົາຢາກເວົ້າກັນໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ມັນປົນເຈືອຢູ່ນຳເຄື່ອງຈັກກົນຕ່າງໆ.

ເມື່ອກ່ອນ ຂພຈ. ຕຳນິເພື່ອນບາງຄົນທີ່ບໍ່ເວົ້າລາວນຳລູກຫລານ, ເມື່ອມາເຖິງບິຕົນແລ້ວຈຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່າ "ເອ ມັນບໍ່ງ່າຍ ທີ່ຈະບັງຄັບໃຫ້ເດັກ ກຳລັງໃຫຍ່ ໃຊ້ ໒ ພາສາ" ເພາະມັນຈະຖອບຄວາມກ້າວທ້າພາສາທີ່ເຂົາໃຊ້ນີ້ໄປ.

ເມື່ອລູກຂອງ ຂພຈ. ເຂົ້າໂຮງຮຽນອານຸບານທຳອິດ ນາຍຄູໄດ້ສົ່ງທັງສີມາ ວ່າເປັນຫ່ວງນຳອະນາຄົດລູກສາວຜູ້ນີ້ ເພາະບໍ່ເວົ້າຫຍັງ ແລະ ຍັງຖາມວ່າ "ພວກເຮົາໃຊ້ພາສາຫຍັງ ເວົ້າກັນຢູ່ບ້ານ?" ຄຳຕອບ ກໍພາສາລາວ. ຜ່ານນາອີກປະມານ ໓ ອາທິດ ນາຍຄູຜູ້ເກົ່າກໍບອກວ່າ ດຽວນີ້ລູກສາວເຈົ້າເວົ້າຫລາຍໂພດ!

ຄວາມຈິງ ອາດຈະບໍ່ລຶ້ງໝູ່ກໍເປັນໄດ້ ແລະ ກໍຮຽນນຳທ້າໝູ່ຈົນເສັ້ນຊຸດ.

ດັ່ງນັ້ນ ບັນຫາທີ່ທ້າເປັນຫ່ວງສຳຮັບຄົນລາວທາງນອກກໍຄື ເມື່ອເພີດຮຸ່ນພວກເຮົາ ຫລື ພໍ່ແມ່ເດັກໄປແລ້ວ (ສົມມຸດວ່າ ຫາກວ່າຮຸ່ນ ໕໐ ປີ ດຽວນີ້ ຫາກເພີດໄປ) ລູກໆ ຊຶ່ງໃຊ້ ໒ ພາສາມາແຕ່ນ້ອຍ ຍິ່ງຈະປ່ອຍພາສາລາວນີ້ໄປ ແລະ ເມື່ອເຂົາແຕ່ງງານກັບຄືນເຊື້ອຊາຕ ອີ່ນເຂົ້າໄປທຳໂດ ພາສາລາວກໍນັບມື້ຈະບໍ່ໄດ້ຍິນເລີຍ. ພວກລູກໆ ທັງຫລາຍ ກໍຈະແປກ ປລາດ ຫາກເຫັນວ່າ ໃຜຜູ້ນຶ່ງເວົ້າລົມຄວາມລາວນຳກັນ ຫລືຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ນີ້ຄືພາສາລາວ.

ອັນລູກໆ ຂອງ ຜຂ. ນີ້ ອາຍຸ ກໍ ໓໐ ກ່ວາແລ້ວ ສາມາດເວົ້າລາວໄດ້ ໃນເມື່ອເຂົາເວົ້ານຳ ຜູ້ໃຫຍ່. ເຮົາຈະປຸງບວກ ເປັນຫຍັງບໍ່ເຮັດດັ່ງຄົນ ອົສຕຣາເລຍ ທີ່ບັງຄັບໃຫ້ລູກເຕົ້າຂຽນເວົ້າ ຮີບຮູ ເປັນ?

ທີ່ທຳພິພາດນີ້ໃຫຍ່ ຕົວຢ່າງ ທີ່ ດີຊີ ເພິ່ນຈະເກັບກຳຂໍ້ມູນ ບັນທຶກພາສາຕ່າງໆ ໄວ້ຢ່າງມາກມາຍ. ຜຂ. ແລ້ວ ມີຄວາມນ້ອຍໃຈທີ່ຈະຮູ້ວ່າ ພາສາລາວທີ່ມີໄວ້ນັ້ນ ບໍ່ມີມາຕຖານຄັກແນ່ ຈະແມ່ນແບບຂຽນຕາມສຽງ, ຂຽນຕາມເຄົ້າ ຫລືບໍ່ ກໍຂຽນຕາມໃຈ.

ທີ່ພໍ່ເຂົ້າໃຈ ຄືບາງພາສາ ກໍຍິ່ງຕົວໂພດ ໂດຍບໍ່ຍອມລົດໂຕ ຮັບເອົາພາສາອື່ນ. ນີ້ ໝາຍຄວາມວ່າ ກຽດໃຫຍ່ເກີນ.

ພາສາເຜົ່າຕ່າງໆ ໃນອະເມຣິກາ ປະມານ ໔໐-໕໐ ກຳລັງເລືອນຫາຍ, ພາສາລາວ ໃນພາກ ອົສຕຣາເລຍ ກໍຖືກເຂົ້າຮ້ອງວ່າ ພາສາໄທນ້ອຍ ພາສາອົສຕຣາເລຍ ຕ່າງໆນາໆ.

ປະມານປີ ໑໙໙໐ ກໍມີຄົນແຕ່ງພາສາໃໝ່ຂຶ້ນມາໃຊ້ ຮ້ອງວ່າ ພາສາ ແອສປາຣັນໂຕ ຊຶ່ງຈະມີຕົວອັກສອນດຽວ ໃຊ້ແທນສຽງນັ້ນ ແລະ ຄຳກິຣິຍາ ຈະມີເວລາດຽວ, ກໍເຫັນວ່າສະດວກ ແຕ່ກໍບໍ່ປາກົດວ່າຈະຖືກນຳໄປໃຊ້ດັ່ງແຜນການ ທີ່ເຮົາມາ. ຍ້ອນວ່າ ໃນກຸ່ມ ຫລື ປະເທສຢູເອີຣົບ ຊຶ່ງມີຫລາຍພາສາໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ ດັ່ງ ຝຣັ່ງ, ເຢຍຣະມັນ, ອິດຕາລຽນ ແອສປາໂຍນ, ປອກຕູກິສ ໆລໆ ພາສາອັງກິດໄດ້ເກີດຂຶ້ນນຳຫລັງພາສາຕ່າງໆນີ້. ຍ້ອນດັ່ງນັ້ນ ພາສາແອສປາຣັນໂຕຈຶ່ງບັງເກີດຂຶ້ນ.

ພາສາໃດນຶ່ງ ອາດເໝາະເວົ້າໃຊ້ໃນໂຊງເຂດໃດລາວ ແຕ່ບໍ່ເໝາະຫາກໄປໃຊ້ບ່ອນອື່ນ ຄວາມໝາຍມັນຈະປ່ຽນໄປ ດັ່ງຄົນເມືອງຫລວງຈະວ່າ "ຕໍ່ລອງ ໂອນ" ອັນນີ້ ກໍເປັນຄຳ ຕລົກຕໍ່ຄົນທາງໃຕ້ທີ່ເຂົາໃຈວ່າ ຄົນຂາຍເກີບ ບອກໃຫ້ອົມເກີບ!

ພາສາລາວໂທ ບໍ່ໂກກັນ ຫາກຄົນລາວວ່າ ຂໍນ້ຳ ຈອກນຶ່ງ ຄົນໂທ ຈະລຳຄານ ເພາະເຂົາເຈົ້າ ແກ້ວນຶ່ງ ແລະ ຈອກໂທ ຈະໝາຍຄວາມວ່າກະຈອກ. ຫາກລາວຈະບອກວ່າ ຖອກນ້ຳໃຫ້ຂ້ອຍແດ່ ຈອກນຶ່ງ ຍິ່ງໄປກັນໃຫຍ່ ເພາະໂທຈະວ່າ "ຖອກ" ເປັນຄຳລາມົກ.

ນັ້ນແລ້ວ ບາງເທື່ອເຮົາເອງກໍແປກໄຈວ່າ ເອ ຄຳວ່າສັມມະນາ, ໄປ, ສີວິໄລ, ສວັນ, ນິພພານ, ພໍ່ ແມ່ ຕ່າງໆເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນໃຜໃຊ້ກ່ອນແທ້ ແມ່ນລາແຕງ ຫລື ສັນສກຣິຕຣ໌.

ຣິຖຖິບ ທີ່ເຮົາຮ້ອງ ແຕ່ກ່ອນ ເຮົາຮ້ອງວ່າ ຣິຖຖຽບ, ໂທເອງ ກໍເຄີຍຮ້ອງຄືເຮົາ ແຕ່ເຂົາວ່າ ເປັນພາສາ ຕ່ຳ ເພາະຄຳວ່າຖຽບ ຫລື ຖິບນີ້ ຕ່ຳໂພດ ຈຶ່ງຮ້ອງ ຣິຖ ຈັກກະຍານທັງເໝີດ ເລີຍບໍ່ມີພາສາໂທຈັກດີ ເພາະ ຣິຖ, ຈັກ, ຍານ ທັງສາມແມ່ນມາຈາກ ປາລີ ສັນສກຣິຕຣ໌ ທັງນວນ ລາວເອງ ກໍຍັງເຄິ່ງເຮັ່ງ ເຄິ່ງແລນ.

ປັດຈຸບັນນີ້ ເຮົາເປັນຫ່ວງ (ຫລື ເປັນຫ່ວງມາຍນາແລ້ວ) ວ່າ ເຮັດແນວໃດ ເຮົາຈະຂຽນ ຄວາມລາວ ໃຫ້ເປັນເອກກະພາບກັນ ຂຽນແນວດຽວກັນ ມີໃຜບໍ່ຈະລົດກຽດລົງມາ ຍອມຮັບວ່າ ສິ່ງທີ່ຜູ້ອື່ນໃຊ້ນັ້ນ ຄວນຍອມຮັບ ຂ້ອຍຄວນຈະຂຽນ ສັພທໍ ແນວນີ້ ຫລື ຈະຂຽນວ່າ ສັບ ດັ່ງສັບທັມສັບທລັງ, ໄປຟັນ ໄປສັບ ຕ່າງໆ. ແລ້ວບາງຄົນ ຍິ່ງຮ້າຍ ຢາກດຶງເຮົາໄປຫາແບບທີ່ຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນ.

ຜຂ. ບໍ່ຂັດຂ້ອງ ທີ່ໃຜຜູ້ນຶ່ງຢາກເຮັດປື້ມ "ພາສາລາວທ້ອງຖິ່ນ" ຂຶ້ນມາ ເພາະຈະໄດ້ ປຸງບທຽບວ່າ ໂອນ ອັນວ່າເອາະ ທີ່ໂທວຽງຮ້ອງນີ້ ໂທພວນ ເພິ່ນພັດຮ້ອງວ່າ ຝີ, ມັນອ່ວຍ ເນື່ອງຫລວງ ແມ່ນຂຶ້ນດູດ ບໍ່ທັນ ຄຳເນື່ອງ ແມ່ນບໍ່ເຫັນ ແລະ ກໍຍັງມີອີກ ຫລາຍໆ ຄຳ ທີ່ເຮົາບໍ່ຮູ້ ບໍ່ເຂົ້າໃຈ ກໍເປັນໄດ້. ຍັງດີກ່ວາ ບາງຄົນໄດ້ເຮັດປື້ມແປ "ໂທຍ ອິສານ ແລະ ລາວ" ເພື່ອມາຈຳໜ່າຍ ຜຂ. ໄດ້ຄັດຄ້ານ ເພາະບອກວ່າ ອິສານ ບໍ່ມີພາສາເຂົາ ນອກຈາກພາສາລາວ.

ຫາກຄິດວ່າ ຊີວິດນີ້ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນມາເປັນລາວແລ້ວ ບັງເອີນແທ້ໆ ທີ່ໄດ້ມາຢູ່ນອກປະເທສ, ຄວາມ ຈິງແລ້ວ ກໍຜ່ານມາໄດ້ເກີນເຄິ່ງຊີວິດ ສັນຊາຕ ກໍປຸງແລ້ວ ຄວາມປອດພັຍ ກາຣຣັບປະກັນຊີວິດ ກໍເຫັນວ່າບໍ່ມີຫຍັງທັມເປັນຫ່ວງ. ອັນເຮື່ອງພາສານີ້ແມ່ນທັມທີ່ເຮົານີ້ບໍ່ ຫລື ເຮົາຈະຊ່ອຍກັນເຮັດ ແນວໃດ ເພື່ອອັນໃດ? ເພື່ອພວກເຮົາຢູ່ທາງນອກ ຫລື ເພື່ອຄົນລາວເໝີດໂລກ ຫລື ເພື່ອຄົນລາວ ທີ່ຢູ່ໃນລາວ?

ຂໍຝາກຄຳຖາມນີ້ ເຖິງເພື່ອນໆ ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງລູງອາວທັງຫລາຍ ຈົ່ງນຳໄປຄິດນຳກັນ ອັນບາງເທື່ອ ຈະເຫັນວ່າ ຜຂ. ນີ້ ບໍ່ມີຫຍັງທີ່ຈະເອົາຈິງຈັງໄດ້ ກໍແມ່ນສືບຂອງພວກທ່ານທີ່ຈະຄິດ. ເວົ້າອອກໄປ ບາງເທື່ອ ກໍແຕະຕ້ອງທາງຈິຕໃຈ. ເພິ່ນວ່າ ບໍ່ເຮັດຫຍັງບໍ່ຜິດ ກໍຄິດວ່າເປັນຄຳເວົ້າທີ່ດຶກຕ້ອງ.

ດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ ແລະ ນັບຖື

ປິ່ນປຣະສົງຄ໌

Song PHANDHAMALY